

[Laurits Knudsen.]

paa dette Omraade, og jeg anser det for rigtigt, at Rigsdagen i saa stor Udstrækning som muligt har været imødekommende overfor de Krav og Røster, der har rejst sig udefra.

Jeg vilde have omtalt de forskellige Ændringer, som Lovforslaget er undergaaet i Folketinget, men da de er berørt saavel af den højtærede Minister som af den ærede Ordfører for Venstre, skal jeg ikke igen komme ind derpaa, men nøjes med paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Ellinger: Det er ubestrideligt, at der er noget abnormt i, at naar der ved Valg blandt Lyttere skal sættes Repræsentanter for dem ind i Radioraadet, kan Lytterne ikke faa Valgret, medmindre de melder sig ind i en eller anden privat Organisation; det er noget lignende, som hvis man ikke kunde faa Valgret til Rigsdagen, medmindre man var Medlem af en af de politiske Organisationer, og noget saa absurd vilde man dog ikke bestemme.

Hvad skal disse saakaldte Lytterrepræsentanter udrette i Radioraadet? Ja, de skal varetage Lytternes Interesser. Men alle de andre, der sidder i Radioraadet, hele Statsradiofonien, har jo alene den Op-gåve at varetage Lytternes Interesser. Det er Almeninteresser og ikke tilfældige Sær-interesser, som her skal varetages.

Hvad er Forskellen mellem de mange Lytterforeninger eller Lytterklubber? Ja, en saadan Forening kan naturligvis stille sig et bestemt politisk Formaal, men ellers gælder det ikke, at de, der melder sig ind i en Lytterforening, gør det for at fremme et bestemt Formaal, medens en anden Forenings Medlemmer vil fremme et andet Formaal, thi de mange Medlemmer, som findes i en enkelt Lytterorganisation, har slet ikke noget fælles Formaal.

Man har i den sidste Tid kunnet se, at de forskellige Foreninger og Klubber har været uhyre ivrige efter at forøge deres Medlemstal, og hvis det er rigtigt, hvad der staar i Bladene, er omtrent Halvdelen af Lytterne kommet ind i Lytterorganisationer; man kan saa gerne sige, at nu har Halvdelen af Lytterne faaet Valgret, men i hvor høj Grad det i Virkeligheden er Humbug, er vi vel alle klar over, og Folk melder sig ofte ind i Foreninger for at holde andre ude.

Efter Lovforslagets Behandling i Folketinget foreslaas nu Lytterrepræsentanternes Antal forøget fra 5 til 6, og man har

hermed, hedder det nok saa smukt, bøjet sig for Lytternes Krav. Men Kravet er opstillet af smaa Kredse af Bestyrelsesmedlemmer i forskellige Organisationer, hvis samlede Medlemstal var $\frac{1}{6}$ af det hele Lytterantal, da Kravet blev fremsat. Dette er den nøgne Sandhed, og den skal man ikke være bange for at se lige i Øjnene. Det er vistnok udmærkede Medlemmer af Radioraadet, som man faar ind paa denne Maade; vi kender her paa Rigsdagen to ærede Medlemmer af det andet høje Ting, som netop sidder i Radioraadet i Kraft af denne Lytterrepræsentation, og det er fortræffelige Medlemmer af Raadet. Dette siger jeg ikke for en Forms Skyld, af Artighed, men fordi det er min Overbevisning, at de er det. Men man kan blot ikke sige, at de Mennesker, man faar ind paa denne Maade, repræsenterer noget, der er forskelligt fra, hvad Raadets øvrige Medlemmer repræsenterer. Ved Behandlingen af den Lov, vi nu har, for nogle Aar siden udtalte jeg mig i Overensstemmelse med det, jeg nu har sagt, idet jeg den Gang sagde, at det var meget naturlige, da det er Almeninteresser, der skal varetages, at en Forsamling, der repræsenterer Almeninteresser — altsaa i Særdeleshed Rigsdagen —, kom til at vælge de saakaldte Lytterrepræsentanter. Nu skal Rigsdagen vælge de 4 Raadsmedlemmer, og 6 tilfalder Lytterorganisationernes Ledere. Jeg skulde saamænd ikke have noget imod, at samtlige disse 10 blev valgt af Lytterne, hvis man paa en simpel Maade kunde give alle Lyttere Valgret, thi saa havde man en tilstrækkelig Vælgerhær, som altsaa ikke var nødt til at betale et Foreningskontingent for at faa Valgret. Men hvis det ikke lader sig gøre, vilde jeg finde det naturligst, at Rigsdagen valgte dem alle 10, ikke for at Rigsdagsmænd skulde indtage disse Pladser og, som man siger, derved faa nogle Ben. Vi maa aldrig glemme, hvad Holberg siger: vi maa mæge det saa, at de Forslag, vi indgiver til Raadet, ikke lugter af Egennytte. Jeg vil straks sige, at jeg personlig ikke paa nogen Maade ønsker at modtage et saadant Valg til Radioraadet. Hvis Rigsdagen valgte dem alle 10, kunde man meget godt træffe den Bestemmelse, at i alt Fald højst de 4 Raadsmedlemmer maatte være Rigsdagsmænd, medens de øvrige 6 skulde staa udenfor Rigsdagen. Det, der for mig er af Betydning, er, at man faar et bredt Grundlag for Valget af Radioraadets Medlemmer.

I Folketinget har den højtærede Minister for offentlige Arbejder oplyst, at man maatte være belavet paa at faa en Udgift